

7. Матеріали виступу керівника проекту «АПК-Інформ: овочі і фрукти» Тетяни Гетьман, що був виголошений на XI міжнародній конференції «Овочі і фрукти України – 2014» журнал «Плантатор», січень 2015 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.agrotimes.net/journals/article/ovochi-ta-frukti-2014-15>

References

1. Y.O. Lupenka, V.Y. Meselia-Veseliak «Stratehichni napriamy rozvytku silskogo hospodarstva Ukrainy na period do 2020 roku» [Strategic directions of the Ukrainian agriculture development until 2020] – K.:NNT «IAE», 2012. 3-4p.
2. I.G. Sokyrynska, O. V. Hohlova «Aspekty stratehichnoho rozvytku pidpriemstva» [The aspects of the strategic development of an enterprise]. Visnyk SumDU, seria «Economica» [SumDU Herald, «Economics» series] #4, 2011. 165-168 p.
3. O.V. Prylipka «Stratehiya rozvytku zakrytoho rynku v Ukraini» [The development strategy of greenhouse in Ukraine]. Visnyk agrarnoi nauky [Agricultural science herald]. March 2008. – 17-19p.
4. Chaika V.O. «Zabezpechennia concurrentnosporozhnoosti ovochiv zakrytoho hruntu v umovah vyhody na evropeiskiy rynek» [The provision of competitiveness of greenhouse vegetables in terms of European market entrance]. Stan ta perspektyvy rozvytku buhgalterskoho obliku i kontroliu na pidpriemstvakh APK [The state and perspectives of the development of accounting and control on agricultural enterprises]: Zbirnyk naukovykh prats studentiv [Student scientific works digest]. Vyp 2/ Kyiv: KNEU, 2014. 238-246p
5. S.I. Demyanenko «Rinki silskogospodarskoi produktsii i prodovolstva: osoblivosti funktsionuvannya ta perspektyvu rozvytku v Ukraini».[Prospects of development of the market of agricultural production in Ukraine] - Problems Rinku prodovolchih resursiv Ukraine. Zbirnik Naukova Pratsen for materialami Pershoi NAUKOVO-praktichnoi konferentsii. NAANU, institut prodovolchih resursiv, Kiev - 2013 s. 40-42
6. «Chy budut investuvaty u teplychnu industriyu v 2015 rotsi?» [Will the greenhouse sphere be invested in 2015?]. http://ucab.ua/ua/pres_sluzhba/novosti/chi_budut_investuvaty_u_teplychnu_industriyu_u_2015_rotsi/?category=29780
7. Tetiana Hetman Materialy vystupy kerivnyka proekty «APK-Inform:ovochi i frukty», scho byv vyholosheny na XI mizhnarodniy konferentsii «Ovochi i frukty Ukrainy» [Speech materials of the «APK-Inform:Vegetables and Fruits» project head – Tetiana Hetman, that were proclaimed on the XI international conference «Ukrainian vegetables and fruits 2014»]. «Plantator» magazine. January 2015. <http://www.agrotimes.net/journals/article/ovochi-ta-frukti-2014-15>

ДАНІ ПРО АВТОРА

Чайка Вячеслав Олександрович аспірант кафедри економіки агропромислових формувань ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана» просп. Перемоги 54/1, м. Київ, 03680, Україна
e-mail: sla-chayka@yandex.ru, slavach2511@ukr.net

ДАННЫЕ ОБ АВТОРЕ

Чайка Вячеслав Александрович аспирант кафедры экономики агропромышленных формирований ГВУЗ «Киевский национальный экономический университет имени Вадима Гетьмана» просп. Победы 54/1, м. Киев, 03680, Украина
e-mail: sla-chayka@yandex.ru, slavach2511@ukr.net

DATA ABOUT THE AUTHOR

Chaika Viacheslav Oleksandrovych, graduate student of the Agricultural Formations Economics department SHEI «Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman» 54/1, Peremohy Avenue, Kyiv, 03680, Ukraine
e-mail: sla-chayka@yandex.ru, slavach2511@ukr.net

УДК 336.13(477)

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

**Канєва Т.В.,
Шевченко С.О.**

У статті міститься наукове обґрунтування рекомендацій щодо методики й організації бухгалтерського обліку суб'єктів державного сектору економіки, як передумови створення державної інформаційної системи управління державними фінансовими ресурсами. У зв'язку з чим особливу увагу приділено обліковій політиці суб'єктів державного сектору. Відмічено її особливості та зміст, що визначаються в нещодавно прийнятій законодавчій базі. Проаналізовано основні норми, які мають бути зазначені при прийнятті розпорядчого документу про облікову політику розпорядника бюджетних коштів. Висвітлені випадки у яких може бути змінена облікова політика в бюджетній установі.

Ключові слова: облікова політика, бухгалтерський облік, казначейство, облік запасів та витрат.

УЧЕТНАЯ ПОЛИТИКА СУБЪЕКТА ГОСУДАРСТВЕННОГО СЕКТОРА ЭКОНОМИКИ УКРАИНЫ

**Канєва Т.В.,
Шевченко С.А.**

В статье содержится научное обоснование рекомендаций по методике и организации бухгалтерского учета субъектов государственного сектора экономики, как предпосылки создания государственной информационной системы управления государственными финансовыми ресурсами. В связи, с чем особое внимание уделено учетной политике субъектов государственного сектора. Отмечено ее особенности и содержание, определяются в недавно принятой законодательной базе. Проанализированы основные нормы, которые должны быть указаны при принятии распорядительного документа об учетной политике распорядителя бюджетных средств. Освещены случаи, в которых может быть изменена учетная политика в бюджетном учреждении

Ключевые слова: учетная политика, бухгалтерский учет, казначейство, учет запасов и затрат.

ACCOUNTING POLICIES THE PUBLIC SECTOR UKRAINE

Kaneva T.V.,
Shevchenko S.O.

In the article there is a scientific ground of recommendations in relation to a method and organization of record-keeping of subjects state the sector of economy, as pre-conditions of creation of state management information state financial resources. In this connection the special attention is spared the registration policy of subjects state a sector. Its features and maintenance are marked, that determined in the recently accepted legislative base. Basic norms which must be marked at acceptance are analysed. Its features and maintenance are marked, that determined in the recently accepted legislative base. Basic norms which must be marked at acceptance prescriptive a document about the registration policy of manager of budgetary facilities are analysed. Lighted up cases in which a registration policy can be changed in budgetary establishment.

Keywords: registration policy, record-keeping, treasury, account of supplies and charges.

Постановка проблеми. Тенденції сучасного світового розвитку економіки обумовлюють необхідність пошуку балансу між забезпеченням національних інтересів окремих країн та інтересами глобального розвитку. Таку ситуацію суттєво ускладнила світова фінансово-економічна криза, яка, з одного боку, загострила протиріччя між окремими країнами й їх об'єднаннями, а з іншого – актуалізувала спільність інтересів, наприклад, регіональних економічних партнерів або країн із економікою, що розвивається. Таким чином, перед світовим товариством постало питання формування такої економічної моделі, що забезпечить баланс між антикризовими програмами та збереженням потенціального розвитку. Вирішення цього питання міжнародним співтовариством не можливе без реформування системи управління державними фінансовими ресурсами, оскільки від їх якості залежить стабільний розвиток економіки кожної країни, а відповідно й світу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питаннями організації бухгалтерського обліку бюджетної сфери займалися такі науковці, як Т.Г. Мельник [1], Л.В. Панкевич [2], С.В. Свірко [3,4], Н.І. Сушко [5], Є.Ю.Шара [6] та інші. Віддаючи належне науковим напрацюванням вітчизняних вчених, слід відзначити, що невирішеними залишаються принципові положення організації обліку в бюджетній сфері, які потребують подальшого наукового дослідження.

Метою статті є наукове обґрунтування рекомендацій щодо поліпшення методики й організації обліку суб'єктів державного сектору, як передумови створення державної інформаційної системи управління державними фінансовими ресурсами.

Реалізація зазначеної мети забезпечується шляхом розв'язання наступних задач:

- визначення етапів реформування бухгалтерського обліку в державному секторі, що сприятиме посиленню організаційної складової його розвитку;
- уточнення методів та обґрунтування необхідності їх застосування бюджетними установами для поглиблення методичного забезпечення бухгалтерського обліку державного сектору;
- уточнення змісту облікової політики бюджетних установ для формування їх єдиної методології обліку.

Результати дослідження. Базовим елементом системи управління державними фінансами виступає його інформаційне забезпечення – бухгалтерський облік і контроль у державному секторі. Процес реформування бухгалтерського обліку в державному секторі економіки України розпочався з прийняття Стратегії модернізації системи управління державними фінансами та знайшов продовження в Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007–2015 роки (надалі – Стратегія) [7]. У ній уперше було ідентифіковано суб'єктний склад бухгалтерського обліку в державному секторі економіки (Міністерство фінансів України, розпорядники бюджетних коштів (бюджетні установи різної галузевої належності), Казначейство та фонди загальнообов'язкового державного соціального і пенсійного страхування), визначено основні її напрямки: вдосконалення системи бухгалтерського обліку в державному секторі з урахуванням вимог міжнародних стандартів, перехід на єдині методологічні засади, а також створення уніфікованого організаційного й інформаційного забезпечення бухгалтерського обліку.

Облікова політика - це сукупність принципів, методів і процедур, які використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності [8]. Слід зазначити, що під підприємством у цьому визначенні маються на увазі всі юридичні особи, в тому числі і бюджетні установи. Ключовим завданням облікової політики є забезпечення організації бухгалтерського обліку в установі як цілісної системи з урахуванням усіх аспектів облікового процесу. Таким чином, в облікову політику включають:

- 1) принципи, які використовуються бюджетною установою при складанні звітності;
- 2) методи, що застосовуються при оцінці окремих активів та зобов'язань.

На законодавчому рівні сьогодні питання формування облікової політики бюджетної установи регулюються:

- Законом України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» [8],
- Національним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку державного сектору 125 «Зміни облікових оцінок та виправлення помилок» [9],
- Методичні рекомендації щодо облікової політики з бухгалтерського обліку для суб'єктів державного сектору та ін. [10].

Разом з тим стосовно бюджетних установ поняття облікової політики трактують більш широко. Зокрема, в положеннях розділу II Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку в державному секторі 101 «Подання фінансової звітності» [11], зазначено наступне - облікова політика визначається на основі національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі. Облікова політика суб'єкта державного сектору визначається у розпорядчому документі, в якому мають бути встановлені методи оцінки, обліку, види сегментів та їх пріоритетність і процедури, які має застосовувати суб'єкт державного сектору та щодо яких нормативно-правовими актами з бухгалтерського обліку передбачено більше ніж один варіант. Одноваріантні методи оцінки, обліку і процедур до такого розпорядчого документа включати недоцільно.

Таким чином, розпорядник бюджетних коштів у розпорядчому документі про облікову політику бюджетної установи не повинен дублювати норми, що встановлені НП(С)БОДС та Методичними рекомендаціями, але у випадках коли існує можливість вибору принципів оцінки статей звітності, методів обліку, а також строків корисного використання

необоротних активів, методів оцінки вибуття запасів, у розпорядчому документі визначається обраний варіант та особливості його застосування щодо певного об'єкту обліку.

Суб'єкт державного сектору має послідовно застосовувати облікову політику таким чином, щоб фінансова звітність відповідала всім вимогам національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі. Має право самостійно на основі національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі та інших нормативно-правових актів з бухгалтерського обліку в державному секторі визначати за погодженням з головним розпорядником бюджетних коштів облікову політику, а також зміни до неї.

Суб'єкти державного сектору нижчого рівня передають розпорядчий документ про облікову політику на погодження за відомчою підпорядкованістю суб'єктам державного сектору вищого рівня. Для суб'єктів державного сектору, що мають подвійну підпорядкованість, погодження здійснюється суб'єктом державного сектору вищого рівня, який затверджує кошторис.

Головні розпорядники бюджетних коштів самостійно затверджують облікову політику на підставі розпорядчого документа керівника.

Облікова політика може враховувати галузеві особливості діяльності суб'єкта державного сектору.

В межах головного розпорядника бюджетних коштів застосовуються єдині підходи до облікової політики.

Розпорядчий документ про облікову політику суб'єкта державного сектору визначає, зокрема:

- одиницю аналітичного обліку запасів;
- порядок аналітичного обліку запасів, форми первинних документів, що використовуються для оформлення руху запасів, розроблені суб'єктом державного сектору самостійно;
- методи оцінки вибуття запасів;
- періодичність визначення середньозваженої собівартості одиниці запасів;
- порядок обліку і розподілу транспортно-заготівельних витрат, застосування окремого субрахунку або аналітичного рахунку обліку транспортно-заготівельних витрат;
- перелік і склад статей калькулювання виробничої собівартості продукції (робіт, послуг);
- строки корисного використання груп основних засобів;
- строки корисного використання груп нематеріальних активів.

Суб'єкти державного сектору зазначають у розпорядчому документі про облікову політику введені ними нові субрахунки (рахунки другого, третього порядків) із збереженням кодів (номерів) субрахунків плану рахунків бухгалтерського обліку, затвердженого в установленому законодавством порядку.

Бюджетними організаціями обирається один із методів оцінки запасів при їх вибутті (відпуску запасів у виробництво, з виробництва, продажу та іншому вибутті), наведених у Національному положенні (стандарті) бухгалтерського обліку в державному секторі 123 «Запаси» [11], зокрема:

- ідентифікованої собівартості відповідної одиниці запасів;
- середньозваженої собівартості;
- собівартості перших за часом надходження запасів (ФІФО).

Для всіх одиниць обліку запасів, що мають однакове призначення та однакові умови використання, застосовується тільки один із наведених методів.

Застосування методу ФІФО є доцільним для оцінки запасів при їх відпуску у виробництво.

Також встановлюється періодичність визначення середньозваженої собівартості одиниці запасів. Згідно зі стандартом 123 «Запаси» вибуття запасів може оцінюватися такими способами:

- 1) оцінка за щомісячною середньозваженою собівартістю проводиться щодо кожної одиниці запасів діленням сумарної вартості залишку таких запасів на початок звітної місяця і вартості одержаних у звітному місяці запасів на сумарну кількість запасів на початок звітної місяця і одержаних у звітному місяці запасів;
- 2) оцінка за періодичною середньозваженою собівартістю запасів проводиться щодо кожної одиниці запасів діленням сумарної вартості залишку таких запасів на дату операції на сумарну кількість запасів на дату операції з їх вибуття [11].

Суб'єкт державного сектору визначає порядок обліку і розподілу транспортно-заготівельних витрат. Сума транспортно-заготівельних витрат може узагальнюватися на окремому субрахунку або аналітичному рахунку за окремими групами запасів, якщо вони пов'язані із доставкою кількох найменувань, груп, видів запасів.

Сума транспортно-заготівельних витрат, що узагальнюється на окремому субрахунку або аналітичному рахунку обліку запасів, щомісяця розподіляється між сумою залишку запасів на кінець звітної місяця і сумою запасів, що вибули (використані, реалізовані, безоплатно передані тощо) за звітний місяць. Сума транспортно-заготівельних витрат, яка відноситься до запасів, що вибули, визначається як добуток середнього відсотка транспортно-заготівельних витрат і вартості запасів, що вибули, з відображенням її на тих самих рахунках обліку, у кореспонденції з якими відображено вибуття цих запасів.

Середній відсоток транспортно-заготівельних витрат визначається діленням суми залишків транспортно-заготівельних витрат на початок звітної місяця і транспортно-заготівельних витрат за звітний місяць на суму залишку запасів на початок місяця і запасів, що надійшли за звітний місяць.

На основі принципу послідовності облікова політика суб'єкта державного сектору має передбачати постійне (із року в рік) застосування прийнятої стабільної облікової політики.

Внести зміни в облікову політику суб'єкт державного сектору може лише у виняткових випадках, прямо визначених в національних положеннях (стандартах) бухгалтерського обліку в державному секторі. Перегляд облікової політики має бути обґрунтований. Як правило, облікова політика може бути змінена з початку року.

Зміни до облікової політики можуть бути внесені у випадках, якщо:

- змінюються вимоги органу, який здійснює функції з державного регулювання методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності;
- зміни облікової політики забезпечать більш достовірне відображення подій (операцій) у бухгалтерському обліку і фінансовій звітності.

Розпорядчий документ про облікову політику суб'єкта державного сектору затверджується на час його діяльності, до якого за потреби вносяться зміни з визначеного часу.

У зв'язку з чим, як вже зазначалося вище, Методичними рекомендаціями «Облікова політика» встановлено вимоги щодо забезпечення єдиного підходу до облікової політики в межах головного розпорядника бюджетних коштів. Це може бути

реалізовано або безпосередньо головним розпорядником бюджетних коштів або наданням дозволу щодо погодження розпорядчих документів про облікову політику розпорядникам нижчого рівня за їх відомчою підпорядкованістю. Що відповідає нормам бюджетного законодавства в частині застосування принципу єдності бюджетної системи, що забезпечується єдиним порядком ведення бухгалтерського обліку та здійсненням методичного керівництва і контролю за дотриманням вимог законодавства із ведення обліку, складання фінансової та бюджетної звітності.

Висновки. Підсумовуючи вищенаведене необхідно зазначити, що облікова політика визначається на основі національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі. Облікова політика кожного суб'єкта державного сектору встановлюється у розпорядчому документі, в якому мають бути визначені методи оцінки, обліку, види сегментів та їх пріоритетність і процедури, які має застосовувати суб'єкт державного сектору обліку.

У розпорядчому документі про облікову політику визначаються принципи, методи і процедури, які використовуються суб'єктом державного сектору для ведення бухгалтерського обліку, складання і подання фінансової звітності та щодо яких нормативно-правовими актами з бухгалтерського обліку передбачено більш ніж один їх варіант, а також строки корисного використання груп основних засобів та нематеріальних активів.

Розпорядчий документ про облікову політику суб'єкта державного сектору затверджується на період його діяльності, до якого за потреби можуть бути внесені зміни.

Суб'єкти державного сектору повинні постійно застосовувати прийняту відповідно розпорядчого документа облікову політику, яка фактично і являється реалізацією принципу послідовності, що у свою чергу має забезпечити, щоб фінансова звітність відповідала всім вимогам національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі економіки України.

Список використаних джерел

1. Мельник Т.Г. Облік та аудит діяльності бюджетних установ: Навч. посіб. - К.: Кондор, 2009.-412с.
2. Бухгалтерський облік в бюджетних установах : за ред. Панкевич Л.В.- Львів: Аверс, 2002.-316с.
3. Свірко С.В. Організація бухгалтерського обліку в бюджетних установах: Навчальний посібник- К.: КНЕУ, 2003.-380с.
4. Свірко С.В., Філер Д.О. Застосування НП(С)БОДС. Практичний посібник .-К.: ТОВ «Всеукраїнський інститут права і оцінки», 2012.-314с.
5. Сушко Н.І., Гізатуліна Л.В., Куценко О.П. Бухгалтерський облік та внутрішній аудит у державному секторі. У 3 ч. / За загальною редакцією Кужельного М.В. – Ч.3. Бухгалтерський облік та звітність у бюджетній сфері України: Навчальний посібник – Київ.: Аграрна наука, 2009. – 328с.
6. Шара Є.Ю., Андрієнко О.М., Жидеєва Л.І. Бухгалтерський облік у бюджетних установах і організаціях: Навчальний посібник. - К.: Центр учбової літератури, 2011. - 440 с.
7. Постанова КМУ «Про затвердження Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007-2015» від 16 січня 2007 р. № 34
8. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. за № 996-XIV.
9. Методичні рекомендації щодо облікової політики з бухгалтерського обліку для суб'єктів державного сектору, затверджені наказом МФУ від 23.01.2015 р. № 11.
10. Про затвердження національних положень стандартів бухгалтерського обліку в державному секторі, затв. наказом МФУ №1629 від 24.12.2010р.
11. Про затвердження національних положень стандартів бухгалтерського обліку в державному секторі, затв. наказом МФУ №1202 від 12.10.2010р.
12. Фінанси України: інституційні перетворення та напрямки розвитку/За ред. І.Я.Чугунова.- К.: ДННУ АФУ, 2009. - 848 с.

References

1. Mel'nyk T.G. Oblik ta audyt diyal'nosti bjudzhetnyh ustanov: Navch. posib. - K.: Kondor, 2009. - 412s.
2. Buhgalters'kyj oblik v bjudzhetnyh ustanovah : za red. Pankevych L.V. - L'viv: Avers, 2002. - 316s.
3. Svirko S.V. Organizacija buhgalters'kogo obliku v bjudzhetnyh ustanovah: Navchal'nyj posibnyk - K.: KNEU, 2003.-380s.
4. Svirko S.V., Firer D.O. Zastosuvannja NP(S)BODS. Praktychnyj posibnyk. - K.: TOV «Vseukrai'ns'kyj instytut prava i ocinky», 2012.-314s.
5. Sushko N.I., Gizatulina L.V., Kucenko O.P. Buhgalters'kyj oblik ta vnutrishnij audyt u derzhavnomu sektori. U 3 ch. / Za zagal'noju redakcijeju Kuzhel'nogo M.V. – Ch.3. Buhgalters'kyj oblik ta zvitnist' u bjudzhetnij sferi Ukra'ny: Navchal'nyj posibnyk – Kyi'v.: Agrarna nauka, 2009. – 328s.
6. Shara Je.Ju., Andrijenko O.M., Zhydejeva L.I. Buhgalters'kyj oblik u bjudzhetnyh ustanovah i organizacijah: Navchal'nyj posibnyk. - K.: Centr uchbovoi' literatury, 2011. - 440 s.
7. Postanova KМУ «Pro zatverdzhennja Strategii' modernizacii' systemy buhgalters'kogo obliku v derzhavnomu sektori na 2007-2015» vid 16 sichnja 2007 r. № 34
8. Zakon Ukra'ny «Pro buhgalters'kyj oblik ta finansovu zvitnist' v Ukra'ni» vid 16.07.1999 r. za № 996-XIV.
9. Metodychni rekomendacii' shhodo oblikovoi' polityky z buhgalters'kogo obliku dlja sub'ektiv derzhavnogo sektoru , zatverdzeni nakazom MFU vid 23.01.2015 r. № 11.
10. Pro zatverdzhennja nacional'nyh polozhen' standartiv buhgalters'kogo obliku v derzhavnomu sektori, zatv. nakazom MFU №1629 vid 24.12.2010r.
11. Pro zatverdzhennja nacional'nyh polozhen' standartiv buhgalters'kogo obliku v derzhavnomu sektori, zatv. nakazom MFU №1202 vid 12.10.2010r.
12. Finansy Ukra'ny: instytucijni peretvorennja ta naprjamky rozvytku/Za red. I.Ja.Chugunova.- K.: DNNU AFU, 2009. - 848 s.

ДАНІ ПРО АВТОРІВ

Канєва Тетяна Володимирівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів Київський національний торговельно-економічний університет
вул. Кіото, 19, м. Київ, 02156, Україна

e-mail: Kaneva_tatjana@ukr.net

Шевченко Світлана Олексіївна, кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів
Київський національний торговельно-економічний університет
вул. Киото, 19, м. Київ, 02156, Україна
e-mail: Svetl_2006@ukr.net

ДАННЫЕ ОБ АВТОРАХ

Канева Татьяна Владимировна, кандидат экономических наук, доцент кафедры финансов
Киевский национальный торгово-экономический университет
ул. Киото, 19, г. Киев, 02156, Украина
e-mail: Kaneva_tatjana@ukr.net
Шевченко Светлана Алексеевна, кандидат экономических наук, доцент кафедры финансов
Киевский национальный торгово-экономический университет
ул. Киото, 19, г. Киев, 02156, Украина
e-mail: Svetl_2006@ukr.net

DATA ABOUT THE AUTHORS

Kaneva T.V., Ph.D. in Economic sciences, associate professor, of department of finances
Kyiv National University of Trade and Economics
19, Kyoto street, Kiev, 02156, Ukraine
e-mail: Svetl_2006@ukr.net
Shevchenko S.O. Ph.D. in Economic sciences, associate professor, of department of finances
Kyiv National University of Trade and Economics
19, Kyoto street, Kiev, 02156, Ukraine
e-mail: Svetl_2006@ukr.net

УДК 659.23

СТРАТЕГІЧНЕ ПЛАНУВАННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА НА ЗАСАДАХ СИСТЕМИ ЗБАЛАНСОВАНИХ ІНДИКАТОРІВ

Рибакова Т.О.

Предметом дослідження є теоретичні засади й практичні аспекти стратегічного планування зовнішньоекономічної діяльності підприємства;

Метою роботи є розробка комплексу стратегічних та оперативних цілей зовнішньоекономічної діяльності підприємства на засадах системи збалансованих індикаторів в рамках процесу стратегічного планування;

При проведенні дослідження використано системно-структурний підхід, метод логічного аналізу, метод аналогій, метод структурування; метод топологічно-змістовного опису, метод стратегічних карт;

Результати дослідження полягають в тому, що на засадах концепції збалансованих індикаторів запропоновано систему стратегічних і оперативних цілей зовнішньоекономічної діяльності підприємства, яка базується на використанні як фінансових, так і не фінансових індикаторів, та концентрується на досягненні підприємством конкурентних переваг на міжнародному ринку;

Галуззю застосування результатів є подальші наукові дослідження проблем стратегічного управління зовнішньоекономічною діяльністю підприємства; навчальний процес, зокрема, підготовка відповідних розділів підручників і навчальних посібників з курсів «основи зовнішньоекономічної діяльності» та «стратегічний менеджмент»;

Висновки: в сучасних умовах ведення міжнародного бізнесу головним чинником успіху є стратегічно орієнтовані напрями функціонування підприємств, в фокусі яких знаходяться потреби споживача. Це обумовлює структуру та зміст стратегічних цілей зовнішньоекономічної діяльності підприємства, серед яких, згідно з концепцією Balanced Scorecard, виділено цілі щодо продуктово-ринкової та ресурсної підсистем. Сукупність індикаторів охоплює стратегічно важливі для підприємства аспекти зовнішньоекономічної діяльності та відображає тенденції її розвитку. Взаємозв'язок між стратегічними цілями зовнішньоекономічної діяльності впливає на склад системи індикаторів, обумовлює причинно-наслідкові зв'язки між ними. За допомогою індикаторів стратегічні наміри підприємства в сфері зовнішньоекономічної діяльності конкретизуються в оперативних цілях, що сприяє підвищенню якості стратегічного планування.

***Ключові слова:** зовнішньоекономічна діяльність, зовнішньоекономічні операції, стратегія, стратегічне управління, стратегічне планування, стратегічні цілі, оперативні цілі, показники, індикатори.*

СТРАТЕГИЧЕСКОЕ ПЛАНИРОВАНИЕ ВНЕШНЕЭКОНОМИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ НА ОСНОВЕ СИСТЕМЫ СБАЛАНСИРОВАННЫХ ИНДИКАТОРОВ

Рибакова Т.А.

Предметом исследования являются теоретические основы и практические аспекты стратегического планирования внешнеэкономической деятельности предприятия;

Целью работы является разработка комплекса стратегических и оперативных целей внешнеэкономической деятельности предприятия на основе системы сбалансированных индикаторов в рамках процесса стратегического планирования;

При проведении исследования использованы системно-структурный подход, метод логического анализа, метод аналогий, метод структурирования; метод топологически-содержательного описания, метод стратегических карт;